

ВЫХОДИТЬ ШОДНЯ РАНО

Телеф. Редації: 29-41.
• Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАШ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Захоплення оаз Куфра запевняло італі-
цям реальну владу над Триполітанією. — Італія
має лінійський район та головню важкий стра-
тегічний пункт, який забезпечує контроль над
поражкою частиною караванного руху поміж
Єгиптом, англійським Суданом і французькою
рівнинною Африкою. Має цей успіх і міжна-
родий характер, тим більше, коли агадзією, це
комплекс оаз Куфра є близько кордонів фран-
цузьких і англійських афонканських колоній.

та в найближчій будучині може стати базою італійської експансії в напрямку французького чи англійського Судану.

Нічого дивного, що в Парижі й Лондоні на- стало деяке занепокоєння, в наслідок якого в- намір точно окреслити кордони італійської Три- політанії на сході і півдні. На які кордони зго- дяться італійці невідомо, але навіть, якби згоди- лися на французькі чи англійські пропозиції, вони мають вже нині у своїх руках контролю поважної частини караванного руху в північній Африці і тяжко вже буде перешкодити італійцям в їх господарській експансії в глибину „Чорного континенту“.

Якщо Італії пощастить закріпитися в оазі Куфра, вона буде поважним чинником, який по- біч Франції та Англії дістатиме голос у північній і рівнинній Африці.

Успіх італійців по 19-тилітнім пануванню тільки на побережжю Триполітанії має ще одно значіння: „Мусоліні старається переродити іта- лійське громадянство, заціпляючи йому специ- фічну „колоніальну психіку“.

Очевидно, важним моментом даліших іта- лійських успіхів чи невдач буде образ італій- сько-бедуїнських взаємин. Наразі, як писали ми анше, починаються голосні протести проти іта- лійських насильств. Через теоретичний італіо- єгипетський кордон, на територію Єгипту по- стійно прибувають великі ватаги бедуїнів, які тікають від страшних насильств італійських окупаційних військ. — так подає каїрський ко- респондент лондонського „Таймсу“. Орган єги- петських націоналістів „Феллах аль Мафі“ ого- лосив відозву лібієцьким арабам до магометан- ських паломників Мекки, закликаючи до бойко- ту італійських товарів з огляду на жорстоку по- велінку італійців з арабами в Лівії. Магометан- ська опінія Палестини, Сирії та Іраку гостро протестує проти випадків в т. зв. Триполітанії, — будинки італійських представників і консу- лятів в під охороною поліції.

Італійська експедиція до оазі Куфра сильно адезерувала магометанський світ, але її вико- ристають певне й інші європейські держави — контрагенти на „Чорному континенті“.

Л. Л.

За океаном.

Замітне свято молоді в честь Шевченка в Ньюарку.

В неділю 5. квітня ц. р. в год. 7. веч. відбу- зяся в Українській Галі при Корт стріт в Ньюар- ку мабуть одиноким в своїм роді Шевченківське свято в Злуч. Державах, заходом Союзу Україн- ської Молоді. Коли члениця товариства, сту- дентка Євгенія Калакура, скінчила свою промо- ву про культ Шевченка як суспільного рефор- матора, опала жовто-синя заслونا, завішена перед сценою і зпоза заслони показався за- маєний образ Тараса як молодого хлопця, на-

мальований таки своїм артистом, студентом Ньюйорської Академії оф Дізайн, Петром Біл- нійорської Академії оф Дізайн, Петром Біл- ном. Описав розпочався концерт під проводом п. Теодозія Каськова. Концерт виказав, що ньюйорська молодь має між собою знамениті спі- ванські, музичні, декляматорські та бесідницькі таланти. Марія Роговська, предсідниця Союзу Української Молоді, виголосила добрий відчит про Шевченка, хор відспівав зовсім удачно про Шевченка, хор відспівав зовсім удачно про Шевченка, а Мирослав Сидорович, Степан кілька пісень, а Софія Шумейко, Павло Дідилів- тарнавський, Ольга Гладка, Ольга Хома, Текля Твори- ський, Анна Мусійчук і Текля Парашук віддекля- мували зі зрозумінням вибрані поезії Шевчен- ка. Степанія Липка віддеклямувала в англій- ському перекладі Шевченкове „Минають дні“ — „Іх дні гоме бай“ серед загальної тиші. Пере- клад вийшов удачно в її інтерпретації. Пелагія і Богдан Приходи відіграли прегарну вязанку українських пісень на скрипці при фортепьяно- вим акомпаніменті своєї молоді вчительки, панни Любки Каськів. В антракті, між першою і другою частию, виголосив промову про взає- мини американської молоді на Україні гром. Семен Демидчук з Нью Йорку, а загальне „Ще не амер- ла“ закінчило це виймкове свято в честь Шев- ченка.

Українська клініка в Шикагу.

Медицина в теперішньому часі поступає в кожний день вперед, тому лікарі спеціалізують- ся в поодиноких галузях медицини, щоби могли краще обслуговувати пацієнтів. За почином д-ра Мирослава Сіменовича, засновано в Ши- кагу українську клініку, в якій працює цілий ряд лікарів з усіх галузей медицини. Клініка дуже гарно улажена і гуртує добрі лікарські сили. Кожний пацієнт, який зайде до клініки, може бути певний, що його буде оглядати лі- кар, який є фахівцем від тої хвороби, на яку він немагає. Треба повітати почин д-ра М. Сіме- новича, який перебрав організацію цієї першої української клініки і довів до її створення. Бу- динок Віктори Билдинг перероблено по вимо- гам лікарів, у ньому улажено окремі лаборато- рії для Екс-рей та інші кімнати. Вже почалася праця в клініці. Адреса клініки: 2006 Вест Ши- каго улица, Віктори Билдинг.

Перші українці пачковані з Канади до Злучених Держав літаком.

Читаємо в газеті „Український Католиць- кий Вістник“ Дітройт, Мишиген: „Дня 30. січня арештували ам. еміграційні власті Теодору Ко- стюк, літ 24, з Васьковець (Буковина), українку, з чотиролітньою дочкою Євгенією, за нелегаль- ний побут у Злуч. Державах. При переслуханні вийшло на яву, що в листопаді 1929 Теодору Костюк з донечкою Євгенією і чоловіком Мико- лою Костюком перевезено аеропляном з Винд- сор (Канада) до Дітройт, Мишиген. Розумієть- ся, що Теодору, її чоловіка і їх дитину депорту- ють до Європи. Покищо Теодору з дитиною

доручили іміграційні власті тутешньому укра- їнському душпастиреві, о. Сембратовичеві, під опіку, а її чоловік сидить у тюрмі. Небавком з транспортом відішлють їх на Буковину. Ма- буть Костюки — це перші українці, котрих пе- репачковано з Канади до Америки аеропляном.

Український композитор у Канаді.

Як повідомляють з Торонто, Онтеріо, до Вінніпегу прибуває український композитор А. Ілішченко, котрий постійно живе на Сході. Іліш- ченко родився в Петербурзі в 1884 році, де вчився музики. Підчас війни був представником російського Червоного Хреста у Франції, а від- так в Румунії. В останніх часах він учив теорії музики в консерваторії в Брукселі, а до Кана- ди прибув мин. року в жовтні.

Після смерті д-ра Івана Куровця.

Вислови співчуття з приводу смерті заслу- женого громадянина.

Наша редакція дістала з приводу смерті видатного громадського діяча і заслуженого для нашої культури патріота ще такі вислови співчуття на письмі:

I. Від о. Степана Онишкевича, видатного нашого громадського і політичного діяча, пе- редвоєнного посла, шкільного товариша і то- вариша праці Покійного, наспів лист такого змісту:

„Про смерть бл. пам. д-ра Івана Куровця довідався я з „Діла“ в день його похоронів 15. ц. м. по пол. Тому то не взяв я в них участі, чого дуже жалую. Прошу прийняти вислови мого глибокого співчуття з причи- ни великої втрати, яку понесли УНДО, у- країнські установи і ціле українське грома- дянство наслідком смерті Покійника. Само- недавно писав до мене Пок. д-р І. Куровець, щоби кількох нас живих шкільних товари- шів святкувало 50-ліття зложення гімназій- ної матури. Однак цього свята йому вже не довелося діждати. З поважанням о. Степан Онишкевич.

II. Від посла д-ра Ів. Макуха, адвоката в Товмачі, голови УСРП, товариша праці По- кійного ще з передвоєнних літ, наспіло на руки редакції письмо, заадресоване до президії УНДОб'єднання, такого змісту:

„Велику втрату понесло наше громадян- ство з причини смерті д-ра Івана Куровця. Його всебічна праця на всіх ділянках нашо- го громадянського життя залишить неза- терті сліди. Зокрема його стійкий і чистий характер відбивав дуже в нинішній добі ча- стих змін політичних переконань. Як його довголітній прихильник і співпрацівник у соймі, клоню голову перед його сильним духом та хрустальним характером і висказую Вам шире співчуття по втраті визначного діяча-громадянина“. — З високим поважан- ням д-р Іван Макух.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 20. ТРАВНЯ 1931.

Б. ОНАЦЬКИЙ.

Лист із Риму.

На „Святому Острові“...

- Ах!..
- Ах!..
- Кореспондент „Діла“?..
- Так...

— „Об'єднання бувших воєнків Великої Ві- ни“ напрошує Вас на екскурсію до „Святого Острова“...

— І ось десять великих гарних автомобілів з кореспондентами закордонних часописів жене- во-вських, сірій, ніби сталеві стайці Остії- вої дороги, що має довестись нас до „Святого Острова“, — 27 кілометрів від Риму.

Святий Острів або — з італійського — Ізо- ля Санта... Хто і чому назвав його так? Невідо- мо. Але Прованс, письменник VI. ст. по Хр. ка- же, що саме в його часи він мав таку назву. Пі- зніше, десь у початку VII. ст. одна давня латин- ська Космографія, яку приписується звичайно Елікові, змальовує Святий Острів такими при- вабливими фарбами:

„Острів, що його формує Тибр між містом Порта Траяна і Остією, є багатий на рослинність і приємний з кожного погляду. Там ніколи не бракує пасовиськ — ані в літку, ані в зимі. До тогож у зимові місяці він увесь вкривається ро- жами та іншими квітами, і — через своє запа- не повітря — заслуговує на назву — Лібана ма- ми Велери“...

Залишимо на боці Велери. Присутні това- риші-кореспонденти мимоволі викликають ціл- ком інші думки — але щодо квіток і повітря. Вітер від моря несе нам ділі хвилі пахощів, і погляди зелені, простора високої соковитої тра-

ви, переривані білими плямами ніби першого світу — незаних мені білих квіток.

Ах, чому я не ботаник?! Впав би я в цю те- лику привітну траву, перебирав би стеблину за стеблиною, розглядав би квітку за квіткою, розмовляв би з ними про містичні чари життя в обіймах нестливого вітру, називав би їх — кож- ну — своїм власним і лише привласненим імен- ням — і, випавався їх олодкими пахощами, пе- стив би руки, обличчя осямнитом їхніх ніжних пелюстків, жив би примітивним життям цілої природи, пропускаючи його через призму інте- лігентських почувань!... Як гармонійно було б мо- жна створити, які гами незаних піртонів пі- знати!...

Але летять автомобілі, біжить рвучке мі- ське негмамонне життя, і нема змоги ані спини- тись, ані вдивитись в інтимність оточення... Вперед, скоріше, вперед!... В очах лише блимає від цих чорних ліхтаряних стовпів, що ними густо обставив Мусоліні новий шлях до моря. В нозі від них тут так свігло, як різко в якій з головних вулиць Риму, але тепер — в промінях ясного сонця — ці чорні тіні так настирливо і прикро різуть тло спокійної зелені...

Аж ось і приїхали. Президент Об'єднання, п. Орсоліні-Ченцеллі, посид, водить нас сам особи- сто по різних боніфікаційних установах, пока- зує величезні дорогі машини — одні для осушки ґрунту, другі для іригації, треті для різних хліборобських робіт. Показує нові, шойно вибу- довані будинки — трицять дві хати селянські — чисті й привабливі, два хліви для корів, комори для збіжжя, різні модерні майстерні для настра- вки хліборобського приладдя... Подає цифри і да- ти: Об'єднання бувших воєнків великої війни по- стало вісім років тому з початковим капіталом 300 мільонів лірів, громадської підписки, а якби народня підписка не дала тої суми, уряд мав до- повнити недовстачу зі своїх коштів. І от за вісім

років капітал Об'єднання (в різних добрах) пе- рейшов уже один мільярд з тим, що готівки в нь 250 мільонів лірів.

Ми всі здивовані, і він пояснює: Блискучий розвиток Об'єднання треба завдячувати великій підтримці уряду і його зрозумінню наших інте- ресів. Всі сконфісковані добра бувших ворогів — австрійців і німців — перейшли в наші руки, і їх обчислюють на десятки мільонів. Крім того, ми маємо можливість купувати землі по особли- во сприятливих цінах, так, що, після переве- дення всіх потрібних робіт для меліорації ґрун- ту, можемо продавати її нашим членам (на ви- плат річними внесками) хоча і по дешевій ціні, але всеж завжди з певним зиском. Так, напри- клад, тут на Святому Острові ми купували зе- млю по 2 тисячі лір за гектар, а продаємо — по 17—18 тисяч за гектар. Як бачите, різниця в ці- ні дуже велика, і ми, без сумніву, маємо великий зиск, але, з другого боку, не забувайте, що ми вкладаємо в ту землю велику працю і великі ка- пітали. Досі на Святому Острові на меліораційні роботи витрачено вже 9.279.813 лірів. Причому засипано болот на престої — 105.000 кв. метрів, осушено болота — 450.000 кв. метрів; прокладе- но дороги на 32.500 метрів, систематизовано ґрунту для іригації — 900 тисяч кв. метрів, ви- рівняно ґрунту (засипування ям, ярів тощо) — 500.000 кв. метрів... А треба вам сказати, що не вважаючи на зусилля попередніх урядів, які вкладали величезні засоби для оздоровлення цієї місцевості, спустошеної малярією, на цілому Святому Острові, до нашого приходу, обробляли лише 180 гектарів землі, — а все інше — це були ліски та болота, тепер-же ми маємо вже обробле- них 1225 гектарів...

Цифри роблять вражіння... Цифри завжди роблять вражіння, це їхня властивість, і навіть я, при всій своїй вродженій до них ненависті (найнижчі ноти в гімназії я мав завжди з арит-

Український виклад у берлінському радіо.

Виклад д-ра Опанаса Шевченука. — Відгук серед слухачів.

15-го травня вчором відбувся в берлінському радіо інтересний виклад українського лікаря й різбаря, д-ра Опанаса Шевченука, про його враження й переживання на Гуцульщині. Виклад д. Ш. був добре виголошений та гарною німецькою мовою і причинився безперечно до популяризації українського імені, подібно як і попередній виклад д. Ш.-а, що зробив дуже гарне враження і привів пролементів цілу лізку інтересних листів і запитів від наймолодшої німецької, а навіть української аерманізованої генералії (виклад був м. ін. призначений для молоді). Щоб показати, який цінний відгук мав цей перший виклад д. Шевченука, подаю нашим читачам боляк кілька уривків із багатьох листів, адресованих до центр. радіоної дирекції в Берліні та до самого п. Ш.-а.

„Дорогий Пане Опанасе! Я сама маленька українка. Я і мої німецькі приятельки хотіли б дуже радо довідатися більше про гарні анічні та обряди мого народу, от нпр. про Великдень. Різдво й весілля. Також хотіли ми знати чому українці в такому врожайному краю, як Буковина, такі бідні. Наші німецькі приятельки хотіли б теж знати більше про наших Січових Стрільців, тай загалом уже тепер тішимося найбільшим викладом про Буковину та Гуцульщину“.

В. Г. з Потсдаму слухав теж викладу з інтересом, хоч йому тільки 13-ий рік:

„Мене дуже цікавить Ваш край та Ваш великий парі. Можете сказати нам коли більше про те, як йому поводитися тепер після війни і як тепер там виглядає“.

Із Швайцарії відгукнулася теж землячка, яку поспіхом втілює виклад про Україну. Г. В. з Вудь була дуже задоволена викладом про Буковину підчас війни. Тепер вона хотіла б прав з товаришками довідатися про шкільні справи на Буковині.

А. В. із Зарбікен теж дуже маленька дівчинка, але дуже зацікавилася „великим козацьким народом і гарними українськими народними звичаями“, про які їй врештою оповідав вчором п. „дани“, що підчас війни був у Галичині та на Буковині і до сьогодні не забуває, який то „гарний та ширший той український парі“.

А. Ф. з Гіршбергу-Куниерсдорфу зачала шість років тому, але дуже сподобала собі виклад про українську Буковину. Що було їй ще неясне, те пояснив їй батько. Все у викладі було для неї таке нове, гарне й цікаве, що вона вже нетерпеливо на другий запланований виклад про Гуцулів.

Таких, пораз дуже довгих листів із захопленням Україною і її народом надійшло аж 87. Натягнений та гарний успіх, за який треба бути вдячним шан. пролементів.

З. Кузеля.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Янїні!

Куди вони прямують?

Радянський дампінг і на фронті молочарських продуктів.

У місячнику „Кооперативне Молочарство“, органі Краєвого Молочарського Союзу „Масло-союз“ за травень п. р. знаходимо цікаву статтю п. н. „Перспективи масляного ринку в надходячій сезоні“. Автором статті є ч. В. Монія з Берліна. Заставляючися над невідданими перспективами масляного ринку в надходячій сезоні, він старається вжити і причини такого явища. Вони, на думку автора між іншим такі:

„Загальне насичення масляного ринку, а в зв'язку з ним і зникнення цін — наступила би була ще в попередніх роках, якщо Союз Радянських Республік не зменшив би свого експорту з 1-200 тисяч бочок (перед війною) на 400—500 тисяч бочок тепер, то є на 700—800 тисяч сотнарів менше. Це рівняється майже повільному експорту масла з прибалтійських країв (Польщі). Як бачимо, рівновага на масляному ринку держалася тільки наслідком зменшення експорту з СРСР.“

„Однак незначна скрутна економічна положення в СРСР примушує вивозити в дуже великих кількостях навіть ці продукти, які є потрібні для внутрішнього вжитку. В таких

метинах, відправляючися у нахнене обличчя голоди товариства, почуваю себе зворушеним.“

Але жди чогось іншого... І дійсно, закінчивши огляд усіх величезних адобутоків Об'єднання на шляху до — як думають — нового великого майбутнього, ми поринаємо цілковито, з душею і тілом, в спогади адобутоків на шляху до великого минулого.

Пам'ятаєте цифру „500.000 кв. метрів“, що її голова приказав до рубрики — „вирівнювання ґрунту“? Отже оце власне вирівнювання ґрунту привело до того, яких шість місяців тому, до одної з найважливіших знахідок в світі римської археології. Здавалося, ніби там, недалеко від розв'язки замітки св. Іполита, простягалися лише піскуваті гори, що їх навіть вітер і що були повністю переповнені для поширення культурної площі. Необхідно було їх вирівняти. Але тільки почалася робота, як ось виривають з піску якісь мурі; ринуть далі — виходить триохвостий фронтон; ще далі — являються двері надгробку. Входить у середину — мурі грають барвами фресок, мозаїк, свіжих, неуподобаних... Директор розкопок в Остії, проф. Кальна накладе негайно свою руку на анажіку і змобілізується в „Об'єднанні бунтарів воєні“, щоб відішло в його розпорядження всю ту міщовість. Поінформований про знахідку Муссоліні, асигнує в власної ініціативи 100.000 лірів і робота кипить! За шість місяців перед нашими очима простягається шпаль некрополі. Перше візюне світу римське кладовище. Доє археологія знала лише етрусські некрополі. Шовж до римлян, то встановлюється думка, що римляни копали свої покійників лише в родинних мавзолеях чи коломбаріях надолон доріг і шляхів, а яких наслідатиша Віл Аппія, що не в доє приналежало до себе туристів в усіх краях світу своїми руїнами колись анічних надгробків чарасом пологоння

(Довіщення буде)

умовинах, як ми знаємо, вивозиться дерево, збірає й інші продукти, котрі знова за границею продаються по дуже низьких цінах. Загально називається це дампінгом.

„Тепер прийшла черга на сильний експорт масла з СРСР. В СРСР побудовано декілька фабрик маргарину, які будуть продукувати значну кількість маргарину для міських осередків. Крім цього осію закупили вже і далі будуть купувати в більших кількостях готову маргарину в Англії, Німеччині, Данії і т. п. Словом папуюча партія в СРСР, щоб виповнити свою „п'ятилітку“, постановила збільшити експорт масла, вводячи насильно споживання у себе маргарину, рослинного масла і т. п. Словом рішено збільшити експорт масла зі школою його споживання внутрі краї. Тепер пригляньмося, яке збільшення експорту може дати зменшення внутрішньої консумції в СРСР, беручи за підставу спожиття масла хоч би 120 мільонів осіб населення.

Зменшення 1/8 фунта на мешканця в рік дасть наближену 150.000 сотнарів; 1/4 фунта — 300.000 сотн.; 1/2 фунта — 600.000 сотн.; 1 фунт — 1.200.000 сотнарів.

З цього виходить, що через незначне зменшення споживання масла в СРСР можуть залишитися дуже великі скількості масла для експорту.

„Наслідки цього відбилися би безперечно пекорносно на світовому ринку коштом скорочення пайку радянського населення, що перебуває під строгою „диктатурою пролетаріату“.

„Радянські торговельні установи рішили передати дампінг переловсім на англійському ринку і вже заявили в пресі, що кинуть на англійський ринок у надходячій сезоні на 300 тисяч бочок більше, ніж у минулому році. Задумують також збільшити експорт до Німеччини, але в меншій розмірі.“

„Продукуючим краєм відомо, що збут масла в найбільшій будучині буде значно утруднений, тому вони вже тепер, згідно з нашими інформаціями, журяться дуже організації своїх складів і представити на заграничних ринках. Рахувати на те, що цілу продукцію масла поміститься на краєвім ринку, без надлижків і перешкод, тепер при такій ситуації дуже тяжко і тому однією рятунком є експіритися на заграничних консумційних ринках.“

„Головно молочарська кооперація мусить скріпити, згідно зотворити свої організації збуту на заграничних світових ринках, щоб вийти ціло саме тепер, коли можна сподіватися сильних потрясень на світових ринках збуту масла“.

СКРІПИТИ ФРЕКВЕНЦІЮ нашої молоді в середніх школах є нашим обов'язком. Тому влаштуймо негайно безплатні підготовчі курси до гімназій, виділових шкіл та учительських семінарій! Заснуймо скрізь дешезі бурси — для бідних селянських дітей!

III. Зїзд

УКРАЇНСЬКИХ ПРИРОДНИКІВ, ЛІКАРІВ ТА РЕЖИСЕРІВ.

У днях 24. і 25. травня п. р. у Львові.

Дня 24 і 25. травня п. р. відбувся у Львові III Зїзд українських природників, лікарів та режисерів. У неділю 24. травня в год. 9-30 відбувся відкриття Зїзду в залі „Української Гасіди“ (Народній Дім) і перше спільне засідання всіх секцій. В неділю пополузі і в понеділок передполузім відбуватимуться наради поодиноких секцій: природничої, лікарської та режисерської. В понеділок пополузі: друге спільне засідання всіх секцій, де будуть зроблені підсумки праць поодиноких секцій і обговорені науково-організаційні справи.

Кураторія Л. Ш. О. видала об'яву ч. 11. 5457/31 з дня 5. V. 1931 р. до всіх середніх наукових заведень з уповаженням для дирекцій дати професорам, що хочуть взяти участь у Зїзді, потрібні відпустки.

Організаційний комітет Зїзду вислав уже запрошення з потрібного програмою на всі знамі йому адреси заінтересованих в цьому Зїзді установ і поодиноких осіб. Якщо хто із заінтересованих запрошення не одержав, чи то за адресою неточною або хибною адресою, чи з якої іншої причини, прохавмо звернутися на адресу: д-р Юліана Кордох, Львів, вул. Чарнецького 24, I. пов.

Дивний приказ.

Конфіскація членських виказок тернопільського „Сокола“. — Не можна співати сокілського гимну!

Окружна команда поліції в Тернополі у порозумінні з Воєвдським Відділом публ. безпеки видала до своїх повітових команд поліції приказ відібрати від українських Соколів усі членські виказки та заборонити співати сокілський гимн. Нижче подаємо дослівний зміст постанови тернопільського повітового суду в цій справі.

„Sąd Grodzki, wydział V. w Tarnopolu dnia 5. IV. 1931. Lcz. Ko 195/53/2 Sąd Grodzki w Tarnopolu w sprawie prasowej, na wniosek Prokuratury Sądu Okręgowego w Tarnopolu z dnia 1. IV. 1931. Lcz. P. rp. 17/31. dnia 3. IV. 1931. postanowił: na zasadzie § 492 austr. p. k. zarządzić zniszczenie drukowanych legitymacji członkowskich Stowarzyszenia „Sokół“ w Tarnopolu, zawierających na trzeciej stronie ustęp p. t.: „Desiar zapowiej ukraińskoho „Sokola“, a na czwartej stronie pieśń p. t.: „Sokilskyj hymn“, oraz zakaz dalszego ich rozpowszechniania“.

Uzasadnienie: Powyższe postanowienie uzasadnia przepis § 9 ustawy prasowej z d. 17. XII. 1862 L. C. Dz. p. ex 1863.

Цєю справою займає тепер Сокіл-Батько у Львові

Ювиль С. Ф. Русової.

Свято в Українському Високому Педагогічному Інституті у Празі.

В Українському Високому Педагогічному Інституті ім. М. Драгоманова у Празі відбулося дня 7. травня п. р. прихильне шкільне інститутське свято — урочиста ювильна академія на пошану заслуженої української громадинки, професора того Інституту Софії Хведоровни Русової, з нагоди 75-их роковин її народли.

Свято це, задумане спершу як шкільне інститутське, набрало в дійсності широкого загально-громадського значення. Бо хоч повідомлення про це свято, як суто шкільне, вилане було тільки до місцевих українських асоціацій шкіл та інших педагогічних інституцій і організацій, бажання взяти участь у ньому виявили разом з Педагогічним Інститутом і ширші кола української еміграції. Невеликі салі Інституту були переповнені, а на адресу Інституту надійшли 23 привітання для Ювильки.

Академію відкрив ректор проф. д-р В. Гармація. Вказавши в теплій промові, зверненій до Ювильки, на заслуги її, як громадинки, а передовсім як невтомонної робітниці на полі освіти й культури, педагога і професора Інституту, він сердечно вітає її від професури, адміністрації і всіх співробітників Інституту, а який проголосив їй „славу“, підтриману всіма вітаними.

По промові ректора виголосив довший реферат проф. Л. Бізєцький, змалювавши, як упродовж цілого свого життя від ранньої молодости шановна Ювилька невинно працювала віддано й неухильно на полі громадської й культурної діяльності.

По рефераті в привітальному промовою виступив представник студентства, голова Інститутської Академічної Громади ч. С. Бичков.

(Стаття надіслана.)

— Львівські вломники при роботі. Нема тепер дня, в якому львівські вломники не дали б знаку своєї „діяльності“. Вчора дісталися вони при допомозі пізкопу до крамниці Германа Вебе-

КОПЕРНИК-МАРУСЕНЬКА. Того ще не було — король гумору

Гарольд Льюїс

у найновітій 16-актовій говореній та звуковій революційній комедії, п. н.

Гарольд, тримайся...!

Небудуйся притомі в повітрі, на сумі, морі і на величезних хмародерах.

7059

ра при вул. Джеральдів ч. 11, зідки забрали чохолу і цукорки вартості ок. 500 зол. Знов же Павліна Дукар (Зигмунтовська 14) повідомила поліцію, що їй украдено з балкони два футра вартості ок. 2.000 зол. А кравець Ізраель Гертнер (Замарстинівська 1) потерпів ще більшу шкоду, бо заоді, що вломився до його робітні вночі, забрав йому різні матеріали на убрання, вартості понад 4.000 зол.

— За дівчину. В неділю 17. ц. м. прийшло на ринку в Перемишлі до білки за дівчину між відомими авантюристами: Іваном Благутиком і Володиславом та Йосифом Кохановичами з другого боку. В часі білки Коханович поранив Благутика ножами в той спосіб, що перетяг йому бочку на шні, а потім утікли. Благутика відвезло рятункове поготівля до шпиталю, а обох Кохановичів арештувала поліція. Стан Благутика дуже тяжкий.

— Самовбивство в Тустановичах. У Тустановичах поповнив самогубство. 86-літній старик Франц Грабовський, що втопився в ропному видолінку в лісі, недалеко церкви св. Миколая. Причиною самогубства була нехоть до життя.

— Масове вбивство. В Юськовичах 19-літній Михайло Микевич вбив із револьвера свого муштра Сень Германа, а жінку Сень (а своєю сестрою) Марію тяжко ранив. Допустився цього вбивства на тлі спору з причини поділу ґрунту. Опісля вбивши поїхав залізницею до Городища Кор. та вбив 19-літню Анну Солик (в якій любився від довшого часу, а яка його не хотіла). Її опікуна Ем. Томашевського поранив тяжко. За вбивством пустилися люди й поліція, та він застрілювався біля будки ч. 51. на залізничній шляху біля Ходорова.

— Пожежа. Дня 13. ц. м. в год. 10. передпол. вибухнула пожежа у Волиці Деревлянській, пов. Камінька Струм. Згоріло 21 господарств, разом около 60 будинок. Погорільці залишилися без даху над головою і без шматка хліба в тяжкій часі передлітку. Шкода виносить около 500.000 золотих.

— Присяда на „торговця“ залізничі й Жигмонтові колюми. В суботу закінчився у Варшаві процес проти Альф. Циняна, який „продав“ підміську залізницю, Жигмонтову колюму, „вирендував“ трамвайний віз і т. п. робив транзакції, з яких жив. Циняна засудили на 3 роки тюрми. Кубика, який помагав Цинянові розкручувати шпін, засудили на рік в'язниці.

— Бомба в Подбродзю. На стації в Подбродзю, де вже було кілька замахів, наїшли бомбу. Віддали її для розгляду вилеській поліції.

— Винахід чи качка? Берлінський хірург проф. Глюк має придумати спосіб як перенести голосові струни помершої особи до горла живої. Цей експеримент мав би на меті „шпінти“ в горлі голос співаків, які залежить від голосових струн. Отже Шаліпін або Пікавер співали би й по смерті не тільки в грамофоні, але й в чужім горлі. Тому, що в пресі надходить уже спеціальний-огірковий час, можна цю звістку трактувати покищо як „морського жука“.

— Вічне перо відоме 175 літ тому. Англійська преса приносить звістку, що в однім словнику з 1754 року є вже повна дефініція нинішнього т. зв. вічного пера, а саме: перо зі срібла або міді, зроблене так, щоб в ньому було досить чорнила, яке могло би скапувати малими краплями. Було це в часі, коли люди писали ще гусиними перами!

— Французький президент над могилами снів. Новонабраний президент Франції Думер підчас світової війни вислав до війська 4 снів і всі чотири згинули в боротьбі з німцями. Тепер, коли на днях Думера вибрали президентом, він зараже пішов зі своєю жінкою над спільну могилу своїх снів і дого молявся за них. Як бачимо, французькі політики зміли бути патріотами не лиш на словах, але не жаліли для вітчини навіть своїх снів і то аж чотирьох. У нас не все воно було так. Не диво, що Франція побідила у війні й обєднала свої землі.

— Шпиталь для залюблених. Відомий французький лікар нервових недуг і недуг мозку, психіатр д-р Мартен доказав статистично, що найбільше вбивств, самогубств і всяких злочинів виконують залюблені особи. Цей лікар твердить, що таких залюблених злочинців не треба замикати до арешту, але до лічниці так як нервово хворих. Він справді вдумав нові способи лікувати „залюблених вартів“, як це він називав і йому вдалося вилікувати багато своїх пацієнтів так радикально, що ті особи, які у любови хотіли себе застрілити

або застрілити дівчину, чи то суперника, виштовпав з лічниці, сміялися зі своїх злочинних замислів, з улюблених жінок та ставали нормальними людьми.

— Криваві вибори в Єгипті. Підчас виборів до парламенту прийшло 14. ц. м. до великих заворушень, підчас яких а самім Каїро агнуло 19 осіб. Юрба спалила кілька автомобілів та поранила 12 поліцаїв.

3 судової салі.

ПРОЦЕС ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО УВО В СТРИЮ.

(Від нашого кореспондента.)

Перед стрийським судом присяглих розпочався в понеділок 18. ц. м. процес проти вісних молодих українців, обвинувачених у приналежності до УВО. Акт обвинувачення, який прочитано на розправі, говорять: Петро Рішка, 19-літній учень торговельної школи, родом з Дуліб. Олександр Боднар, робітник з Перегінська, Роман Лебідович, учень VIII. кл. гімназії, родом з Городища, пов. Тернопіль, Степан Грушак, 19-літній торговельний помічник, родом зі Стрия, Василь Януков, учень VIII. кл. гімназії, зі Стрия, Степан Луцький, 24-літній торговельний помічник зі Стрия, Юліан Найда, 22-літній торговельний помічник, родом з Курник, пов. Перемишль і Юліан Іванчук, 19-літній гімназист зі Стрия, обвинувачені в тому, що в 1930 році приступили до УВО, яка стареться організувати акти терору та саботажу з метою відірвати Сх. Галичину (Малопольщу) від Польщі і створити незалежну Українську Державу шляхом викликання домашньої війни в польській державі, чим усі підсудні виконали злочин головної зради (§ 58 ц. і 59 б. кримінального закону).

Докази вини: Свідство виказало, що УВО, стараючись швидко і листопада організувати українську маніфестацію проти Польщі і викликати за кордоном опінію, начебто український нарід бореться далі і хоче визволитися з під польської влади, уклала 1. листопада 1930 р. на стрийським кладовищі на могилах українських воєнків провокуючу демонстрацію, яка обурила спокійне польське населення. Того дня кількаох українців, між ними Рішко, Іванчук, Боднар і Грушак, переходячи біля могили польського воєнки, плювали на ту могилу і дефілювали перед тією могилою, насміхаючись у цинічний спосіб.

Поліцаї Лянь і Віхоть, сховавшись за куші, бачили це й арештували Рішку, як ватажка тієї групи. При ревізії в домі Рішки найдено лист до брата в Америці, в яким Рішко чорними барвами малює положення українців під Польщею, згадує знущання над українцями і тенденційно повідомляє американських братів, що в Польщі гине в тюрмах 200.000 синів України. Далішій тайній інформації поліції виказали, що Рішко бере участь у тайних нарадах і сходинах УВО. При другій ревізії в Рішка сконфіскували заборонений тризуб і пісню „Не пора проклятим ляхам служити“.

Тепер вже було безсумнівною річю, що Рішко належить до УВО, до чого він, по короткім ваганні, признався, обороняючи себе тим, що до УВО вступив його Олександр Боднар, який і запрягнув його та намовляв тими словами: „Українці не сміють безчинно сидіти, тому треба шукати „файних харців“ та творити боеву організацію“. Хлопці найшлися і вони сходились над рікою Стрием, де відбувалось і запряження тих хлопців на револьвер. Командантом патики УВО був Боднар. Лебідович мав викладки п. а. „Катехизм українського державника“. Першим обов'язком „пятики“ було підпалити павільон „Зимовку Штєпелєвського“ та вагони на залізничі. Лебідович заперечив, начеб належав до УВО, але признався, що викладав товаришам „катехизм українського державника“. Так само Януков до нічого не признався. Не признався також ні Грушак ні Найда ні Луцький, але звинувачення Рішка є доказом їх вини, тим більше, що Боднар пізніше теж признався, що належить до УВО, та що до його „пятики“ належали Рішко, Луцький, Найда і Грушак. У салі суду Рішко і Боднар відкидали звинувачення, заявляючи, що поліція їх била і тому вони признались, що належать до УВО, хоч в дійсності до УВО ніколи не належали.

Акт обвинувачення опирається також на звинувачення сімох свідків, здебільша поліцаїв та урядовців магістрату.

Обвинувачених боронить: д-р Гарасимів.

д-р Баран, д-р Луженький, д-р Калуський, радник Думин і д-р Домбчевський.

Про хід нинішньої розправи напишемо докладніше завтра.

Дописи.

ХОДОРІВ. (Шевченківське свято). В неділю 17. ц. м. відсвяткувала Ходорівщина 70-ті роковини Шевченкової смерті гарним концертом. Філія Т-ва „Прогресивна“ в Ходорові постаралася про добрі мистецькі сили, так, що агазаний рівень концерту був багатий вищий, ніж це буває звичайно на подібних провінційних концертах. Із багатого та різноманітного програми концерту на особливу увагу заслуговує в першу чергу річеза, змистовна промова пос. С. Кузика з Рогатина, який зумів приваби із шаленою порожнечі, лише фразами ухвалити Шевченківський промов, а далі, навпаки, доволі цікаву інтерпретацію Шевченкового „Заповіту“, аналізуючи його на сучасне наше життя. З мистецьких сил небуденний успіх мав мішаний хор філії Т-ва „Прогресивна“ а Жидачева під орудою п. Каміковича. Хор цей виконав цілу низку народних пісень та композицій на слова Шевченка і треба признати, що анімація із свого завдання дуже гарно. Як в інтонаційному огляді, так і щодо вірцевого зіспівання, динаміки й тінювання цей хор виконав усі точки безоганно. Оскільки диригентів вдалося довести до того, що альтоний голосовий матеріал звучав більш культивовано, то хор філії „Прогресивна“ в Жидачеві можна сміло зачислити до кращих наших хорів. Зацікавлення викликав також вступ оркестрового ансамблю з Жидачева, зложеного з 9 осіб. Ця імпровізована оркестра виконала декілька популярних композицій, між ними теж виступили українських пісень. І хоч мистецьке виконання залишало багато чого до бажання (недостача зіграння, недодержування ритмів і нечітка інтонація), то все таки ця смілива спроба в ділянці так дуже занедбуваної у нас оркестральної музики заслуговує на признання. Свято розпочалося відспіванням Шевченкового „Заповіту“, а на закінчення подякував виконавцям програми голова ходорівської філії „Прогресивна“ о. Т. Прийма, після чого всі присутні відспівали національний гимн.

ОСТРІВ. ПОВ. ТЕРНОПІЛЬ. (Концерт у честь Шевченка). В неділю, 5. травня ц. р., відбувся в Острові у просторій салі читальні „Прогресивна“ святочний концерт у честь Шевченка. Погідний день дав змогу прийти кожному, хто відчував, що це небуденне свято. І громадяни Острова, а головню жіноцтво та молодь, виповнили щільно велику салю. Мішаний хор під умілою управою гом. Анткова Михайла відспівав зовсім поправно кілька пісень, а декламатор поезій Шевченка робили якнайкраще вражіння. Святочну промову виголосив гом. Василь Значинський з Тернополя. По відспіванню національного гимну розходилися зібрані з цього свята піднесені на душі та з твердою вірою у сповнення цих ідей, які у своїх творах голосив Шевченко. Слід замітити, що Острів — це одна з тих громад, яка від цілого ряду літ сяквує пам'ять нашого національного пророка з належною шановою та пієтизмом.

СПОРТ

Сокіл IV.—Луг 3:0 (1:0).

Товариські змагання, які відбулись на площі Гасмоней, виграв заслужено Сокіл IV., для якого двоє воріт добув з гарного пробую Чорний. Треті ворота добула дебютуючий Шибик при допомозі воротаря Лугу. Дружина Лугу добре презентувалася, однак мало зіграно; по пильній тренівці може сподіватися гарних осягів. Склад Сокола дібраний і не треба його змінити, а дати — тільки змогу зігратися.

Коломия. Пролом—49 п. п. 4:4.

Змагання за мистецтво Б-кляси, розіграні в четвер 14. ц. м. Пролом був на цілу класу ліпший і заслуговував рішуче на перемогу. Тільки лех і стрілова анемія нападу Пролому спричинили те, що він мусів вдоволитися ремісником вислідом.

Станіславів. Гірка—Пролом 4:3 (1:3).

Змагання за мистецтво Б-кляси (17. ц. м.) вирішила у свою користь неадаптована Гірка, яка веде тепер безпалатційно в мистецтвах Б-кляси станіславівської півокрути, бо на розіграних 5 змагань здобула всі 10 пунктів. Пролом він уже в першій половині 3:1 і думаючи, що має вже запевнену перемогу, грав у другій половині так легкодушно й хаотично, що остаточно зійшов з гриша — проти всякого сподівання! — переможеним. Тепер дружина Пролому з 3 здобутими пунктами опинилася на мало почесному передостанньому місці в таблиці мистецтва Б-кляси, маючи над собою Гірку, Станіславівку. Гакоп. Ресерв II. і 49 п. п. (Коло-

мня), а за собою тільки Єдиність, що єдинокі
з 7 Б-класових дружин не здохла досі ні одно-
го пункту в мистецтвах.

З діяльності УСК „Богун“ у Бродях.

В суботу 9. V. відбулися змагання в копач-
мачі між дружинами УСК „Богун“ (Броди)—
ЗКС 43 п. п. (Броди) з вислідом 4:3 (3:1) в ко-
ристь Богунів.

Дня 10. V. відбувся в Бродях біг навпро-
стеч на 3000 м. І місце здобув Добос з львів-
ської Погоні (служить при війську в Бродях)
в часі 9.35 м., II. М. Матвійчук (Богун) 9.37 м.,
III. В. Лучкань 10.1 м.

В суботу 16. V. відбулися змагання в ко-
пач-мачі між УСК „Богун“ (Броди)—ЗКС „Со-
кул“ (Броди). Вислід 2:0 (0:0) в користь Богунів.
В Богуні добрі І. Андрійшин і Гомотюк. Судити-
вав Роман.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Ж. Куртлін: ЗГІДЛИВЕ ПОДРУЖЖА, комедія на 1. дію. Львів. Видавництво „Те-
атральна Бібліотека „Русалки“.

ЖУРНАЛИ.

УЧИТЕЛЬСЬКЕ СЛОВО, орган „Взаїм-
ної Помочі Українського Вчителства“. Вихо-
дить двічі в місяць, Львів 1—15. травня 1931.
Ч. 9—10. Рік XIX.

MORZE, organ Ligi Morskiej i Kolonjalnej.
Warszawa, maj 1931. Nr. 5.

O CZEM POWINIEN WIEDZIEĆ KAŻDY
BLACHARZ, podręcznik dla blacharzy. Nakład:
Biuro Rozdzielcze zjednoczonych polskich wal-
cowni blachy cynkowej w Katowicach. 1931.

REVUE INTERNATIONALE D' AGRICULTU-
RE, II—me partie, Bulletin mensuel de Renseigne-
ments economiques et sociaux. Rome 1931.

НОТИ.

В. Безкоровайний: ГУЦУЛКА, Гуцуль-
ський танок на штру. Золочів-Львів. Всі пра-
ва застережені.

В. Безкоровайний: ПІСНЯ БЕЗ СЛІВ
на фортеп'яні. Золочів-Львів. Всі права засте-
режені.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 18. травня
1931 р.: масло експортне і десертне пріма 4.50 зол. за
кіло; молоко 23—25 сот.; дітра сметани 1.40 зол.;
коп. яєць 4.60 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Вівторок, 19. травня, година 7.30 веч.

„Бесіда в Голівуді“, оп. О. Штрауса.

Середа, 20. травня, година 7.30 веч.

„Богема“, опера Пуччіні.

Четвер, 21. травня, година 7.30 веч.

„Від казки до казки“, балет Недбаля. —

Опера-балет Ст. Фадішевського.

Театр Ріанордовостей (в Нар. Домі):

Шедня „Гальо Радіо Шинкаго“, песа

Порта.

Малый Міський Театр:

До п'ятниці 22. травня включно театр

закритий.

Цирк Станіславських на площі Бема

два шодня представлення в год. 8.20 веч.,

а у вівторки, середи та неділі також по-

позаудовні представлення в години 4-й.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Він і його

сестра“ (Віалста Буріан, Анні Ондра).

КАСІНО: Звукова мадарська фільма

„Граї, п'ягані“.

КОЛЬОСЕМ: Звукова фільма „Шалена

дівчина“.

ЛЕВ: Звукова фільма „Король проша-
ків“.

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Ма-
роко“.

ОЛЗА: Звукові фільми: „На фронті

нічого нового“, „З Бирдом до Півден-
ного бігуна“.

ПАЛІС: Звукова фільма „Примхи на-
дам Помпадур“ і „Хаджі Мурат“.

ПАН: Звукова фільма „Роман над Ріо

Гранде“.

ПАСАЖ: „Воєнний шлях“ (Кен Мей-
вард). „Велика парада абиточників“ та

додавки.

ПРОМІНЬ: „Князь Орлов“.

ФАТІМОГІЯНА: „Гріт Ілгі“ (на осн.

Стефана Цвайга).

ХІМЕРА: „Завдаток на щастя“ і зву-
ковий додаток.

СТИЛЕВ: „Голубица“ (Норма Таль-
медж) та виступи Броніслава Бронів-
ського.

УПІХА: „Твої уста так спокушували

мене“, „Гілтат“ (Род ли Рок).

Програма радіо.

Вівторок 19. травня 1931.

Варшава (1411,8) 17.45 Концерт. Бер-
лія (419) 18.00 Виступ співацьки Зігіст.

Рим (441,2) 17.00 Концерт. Прага (436,2)

16.30 Концерт. Відень (516,4) 12.00 Кон-

церт. Будапешт (550,5) 9.15 Легка му-

зика. Харків (937,5) 15.00 Концерт. Ле-

вівград (1000) 14.00 Концерт. Москва

(1481) 12.00 Концерт.

Середа 20. травня 1931.

Варшава (1411,8) 17.45 Концерт

Штрауса, 20.15 „Нічміна Москва“.

Далеури (348,9) 16.30 Симф. концерт.

Відень (516,4) 20.20 „Олександр ците“

драма Раб. Тагора. Мільно (500,8) 20.45

„Гейша“, оп. Діониса. Рим (441,2) 20.50

„Турандот“ оп. Пуччіні. Париж (1724,1)

21.45 „Ли нем а Антан“. Москва

(1481) 12.00, 15.00, 18.00, 19.20 Концерт.

Харків (937,5) 15.00, 20.00, 20.30 Концерт.

Львівське радіо.

Вівторок 19. травня 1931 р.

11.58 Сигнал часу. 12.10, 15.20, 16.25,

19.25, 19.50, 22.15 Грамофонові плати.

15.00 Господарський комунікат. 15.30 Від-

чит. 17.15 „Лінійна вартість польських

срібників і гірних мінеральних вод“. 17.45

Концерт. 18.45 Весняна. 19.10 „Сутте-

стивна сила середовища праці“. 19.35

Пресовий радіофонний денник. 20.00, 22.00

Фейлетон. 20.15 Концерт і літературна

швертьгодина. 20.30 „Робітники й радіо“.

22.50 Танкова музика.

Середа 20. травня 1931 р.

11.58 Сигнал часу. 12.20, 15.20, 16.35,

17.05, 19.25, 19.55, 22.35 Грамофонові

плати. 15.00 Господарський комунікат.

16.15 Авдіція для наймолодших. 16.45 Ва-

лачки іа старшою молодю. 17.15 Відчит.

17.45, 21.35 Концерт. 18.45 Весняна. 19.10

Рідиніча скринька й біржа. 19.40 Пресо-

вий радіоденник. 20.00 Літературна ба-

лачка. 20.15 Фейлетон. 20.30 Легка му-

зика. 21.20 Музичний відчит. 22.50 Му-

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

20-літній Зїзд Товаришів, що
зложили іспит зрілости в україн-
ській гімназії в Перемишлі 1911 р.
відбудеться дня 25. травня ц. р.
в Перемишлі. Хто з Товаришів
не зголосив ще своєї участі, хай
зробить це негайно на адресу: Оле-

ксандер Костик, Львів, Ринок 10.

„Діло“. Збірка в год. 8-й в Ка-

тедральній церкві. — Д-р Дашке-

вич Роман, Костик Олександр.

Кооп. Український Театр у Львові.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-

вича в Станіславові.

Ходорік:

19. V. „Лялька“ Прем'єра.

20. V. „Чесна Сузанна“.

Стрий:

21. V. „Жінка, що вбила“.

22. V. „Лялька“.

23. V. „Життя Парижа“.

24. V. Чесна Сузанна.

25. V. переїзд театральної дружини

до Дрогобича на кілька вистав. Адмі-

ністрацію театру веде І. Волошук.

З прив. коед. гімназії „Рідної Шко-

ли“ з правом прилюдности в Золо-

чеві. Вступні іспити до клас II—VIII.

Відбудуться дня 20. червня, до І. класи

30. червня ц. р. в 8. год. рано. Подання

вносити до дня 15. червня. З днем 1.

червня відкритися приготівний курс

до І. класи, ящо аголоситься відповідна

скількість кандидатів. — Управа.

2049 2—3

Кружок „Рідної Школи“ в Стани-

славові відариває в день 1. IX. 1931.

однорічний учительський курс для аб-

солютентів (-ок) гімназії. Абсолютенти

курсу мають першенство перед абсо-

лютами учн. семінарії. Зголосуватися

до 1. VI. на адресу: „Кружок „Рідної

Школи“ Станіславів, вул. Голухов-

ського 54. 2041 2—3

Українське Природничо-Математи-

чне Т-во в Празі влаштує в четвер

дня 21. травня ц. р. в 4. год. пополудні

тридцяті членські збори в помешканні

Т-ва, Praha II, Skolska 8. Денний поряд-

ок: 1. Дискусія на тези реферату проф.

Дм. Чижевського: „З історії астрономії

та астрології“. 2. Біжучі справи. — Го-

стим раді.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

АЛЬБОМ стрілецьких пісень Яросла-

венка на фортеп'яні зі словами, ко-

штує 10 золотих. 2012 3—10

ГОДИННИК ВАШ буде надійніше на-

правлений у найбільшій годинничар-

ській робітні Івана Зельтенрайха

Львів, пл. Маріївська ч. 5. — З провін-

ції просимо репаранції прислати пош-

тою. — Старожодні жіночі годинники

переробляємо на ручні. 1538

КОНЦИПІЕНТА рутинізованого, обіана-

ного з провізійною практи-

кою, соціальною, адмін. самостійно ве-

сти канцелярію — прийме зараз адвокат

Д-р Булак у Сколім. Подати умови. Не-

прияті offerti без відповіди. 2047 2—3

КАГАНЦІ й ревені для псів поручає
найдешевше робітня Барера,
пасаж Гавсманя. 2028 1—?

КРИНИЦЯ Повідомляю, що відчи-
нені пансіони „Зніч“ (ul. Jasna) ком-
форт повний та „Владислава“ (Aleja Li-
rowa) скромніший, які вестиму і в цьо-
му сезоні. — Кухня смашна та адорова.
Кімнати соняшні. В травні та червні
ціна від 7 зол. — Софія Яблонська.
2056 1—2

До ситківки париські пліси, дека-
тиза Козловська, Академічна 22.
І. пов. Контора: Льва Сап'іги 28. 2058 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОПЕРАТОР

Д-р Д. САССОВЕР

ординує в недугах хірургічних. Ліку-
вання жінчиків

Львів, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51.

1953 8—30

МАНЯВА коло Солотвини.

Вілля ясна, положена в здоровім місці
при головнім гостинці над річкою, три-
фронтна, поверхова, з 2-ма кухнями
і яринним городом зараз до винайму на
рік або на сезон. — Софія Кейван. 2029 5—5

Загальні Збори

Кооператив „Український Театр“
у Львові

відбудуться в понеділок дня 8. червня

1931 р. в год. 6-й вчором у саді „Укра-

їнська Бесіда“ вул. Рутівського, ч. 22. І. п.

з таким порядком нарад: 1) Відчитання

протоколу з останніх Загальних Зборів.

2) Звіт з діяльності, пропозиції і за-

твердження рахункових замкнень за рік

1930. 3) Звіт Контрольної Комісії і Абсо-

люторія за рік 1930. 4) Розділ чистого

зиску. 5) Вибір двох членів і двох за-

ступників членів Надзірної Ради. 6)

Внески. Якби в год. 6-й не було ком-

плету, то в год. 7-й того самого дня

з тим самим порядком нарад відбудуться

другі Загальні Збори без огляду на чи-

сло присутніх членів. Надзирна Рада.

2049 2—3

„КІНО“ ч. 10. вже появило-

ся в розпродажі.

Багатий зміст, гарні ілюстрації.

Просимо всіх прихильників Х Музи жада-

ти „Кіно“ по всіх книгарнях та бюрох

денників. — Адреса: Кіно, Львів, вул.

Баяхарська ч. 8/І. 3—3

„Underwood“ фабрично нова

зол. 590.—

Продаємо машини до писання бюрові і подорожні

нові і rebuild, а саме:

„Underwood“, „Remington“, „Smith Bros“ і „Royal“

по знижених цінах і на довільних умовах.